خراسان رضوی

صفحه آخر

سه‌شنبه
۷ شهریور ۱۳۹۶
۷ ذی‌الحجه ۱۴۳۸
۸ صفحه/شماره ۳۶۵۱

روزنامه خراسان رضوی:
رتبه یک نشریات استانی

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری خراسان
مدیرمسئول: محمد سعید احدیان
سردبیر: سیدعلی علوی

دفتر مرکزی: مشهد، بلوار شهید صادقی
صندوق پستی: ۵۱۱-۹۱۷۳۵
تلفن: ۳۷۶۳۴۰۰۰-۰۵۱

نمابر دبیرخانه: ۰۵۱۳۷۶۲۴۳۹۵
پذیرش آگهی و اشتراک: ۰۵۱۳۷۰۱۰
پیامک: ۲۰۰۰۹۹۹

چاپ مشهد: شهر چاپ خراسان
روابط عمومی: ۰۵۱۳۷۰۰۹۱۱۱
نمابر تحریریه: ۰۵۱۳۷۶۲۶۵۰۱

حکمت روز

امام صادق (ع)

عالم باشی یا جاهل، خاموشی را برگزین تا بردبار به شمار آیی. زیرا خاموشی نزد دانایان زینت و در پیش نادانان پوشش است.
تحف‌العقول ص ۳۰۵

شاعران خراسانی

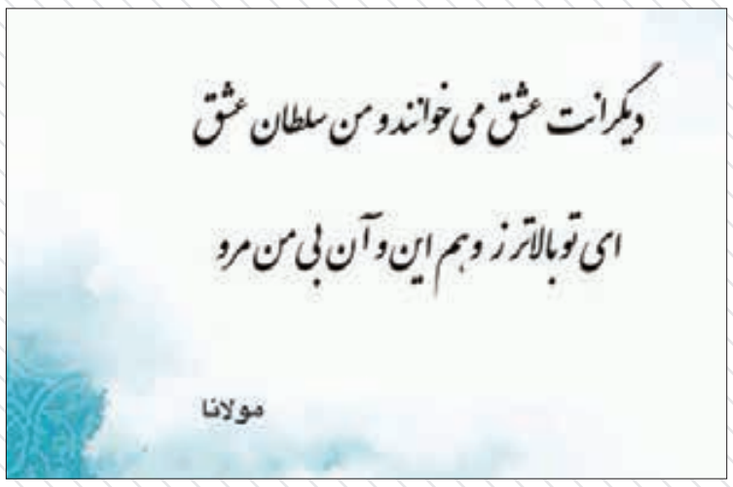

خراسان به روایت خراسان

۷ شهریور سال ۱۳۴۰

خیاط در کوزه افتاد!

۵۶ سال پیش در چنین روزی، روزنامه «خراسان» نوشت: فردی به نام حسن که مدتی از راه مارگیری امرار معاش می‌نمود؛ به هر قریه که می‌رسید بساط مارگیری خود را پهن نموده و با نشان دادن مارهای مختلف از مردم با افسون و دعا پول گرفته و روزگار می‌گذرانید، غافل از اینکه دست طبیعت ماری هم بر سر راه او قرار خواهد داد که خودش را شکار کند. وی بعد از خاتمه یکی از معرکه‌هایش، بساط خود را جمع کرده و به سمت اسفراین به راه افتاد. در بین راه مار عظیم‌الجثه‌ای را دیده، از اسب فرود آمد تا بنا به عادت همیشگی پشت گردن مار را بگیرد و نیش آن را بکشد، پس دست خود را به پشت گردن مار برده ولی از بخت بد کمر این حیوان را گرفت. مار که از مارگیر زرنگ‌تر بود، در یک آن با نیش زهرآگین خود مارگیر را گزیده و او را بی‌حال نقش زمین کرد. رفیق مارگیر که پشت سر او می‌آمد، جریان را فهمید و حسن را که مثل مار به خود می‌پیچید به اسفراین آورده و تحت معالجه قرار داد. وی از مرگ حتمی نجات یافت.

گفتند حمام آتش گرفته ولی دروغ بود

روز گذشته تلفنی به ماموران آتش‌نشانی خبر داده شد که حمام شیشه واقع در باغ خونی آتش گرفته است، پس بلافاصله ماموران به محل حریق شتافتند ولی مشاهده کردند که بچه‌ها در وسط گودالی، خارهای بیابان را سوزانده‌اند و هیچ گونه آتش سوزی در بین نبوده است. شخصی که در این جریان بدون تحقیق تلفن کرده بود، دستگیر شد و اتومبیل‌ها دو مرتبه به آتش‌نشانی برگشتند.

مردم جاجرم برق ندارند

کارخانه برق جاجرم که توسط شهرداری چند ماه قبل خریداری شده، به این شهر وارد شده ولی هنوز در کنار خیابان افتاده است و معلوم نیست که انجمن و شهرداری کِی به فکر نصب کارخانه خواهند افتاد؟

سلمانی‌ها با گاز انبر دندان می‌کشند

شهر درگز و حومه آن که بالغ بر ۴۷ هزار نفر جمعیت دارد، فاقد دندانپزشک می‌باشد. هنوز عده‌ای سلمانی با گاز انبر دندان مردم را می‌کشند به طوری که اغلب، خونریزی‌های شدید ایجاد می‌شود و عده زیادی را به آستانه مرگ رسانده است. به علاوه این شهر فاقد قابله دیپلمه می‌باشد و زایمان‌های غیر طبیعی را مجبورند به مشهد بفرستند. مردم از مقامات بهداری استان انتظار دارند که به این شهرستان دور افتاده عطف توجهی نموده و یک نفر قابله دیپلمه و یک نفر دندانپزشک که مورد احتیاج شدید مردم است را اعزام دارند.

شماره‌ها سری خواهد شد

به قراری که خبرنگار خراسان از اداره راهنمایی و رانندگی خبر می‌دهد، قرار است کلیه شماره‌های اتومبیل‌های ایران، دارای شماره‌های سری شده و دیگر اشکال تکرار شماره‌ها در استان‌های مختلف مرتفع خواهد شد.

اطفال بلاصاحب

به طوری که خبرنگار ما گزارش می‌دهد، در یک ماهه مرداد گذشته ۳۸ طفل بلاصاحب تحویل شیرخوارگاه و نگهداری می‌شود. اطفال مزبور همگی بیمار و مریض بوده و اکنون تحت معالجه می‌باشند.

تصویر قدیمی

عکسی از استخر و عمارت بوستان کوهسنگی
سال ۱۳۵۳
منبع: چهارباغ

حرف توی حرف

صالحی

گفت‌وگو با کارگردان «ماحی» درباره فراز و نشیب‌های امروز فیلم‌سازی

سیاست‌های نانوشته بسیاری در سینما داریم

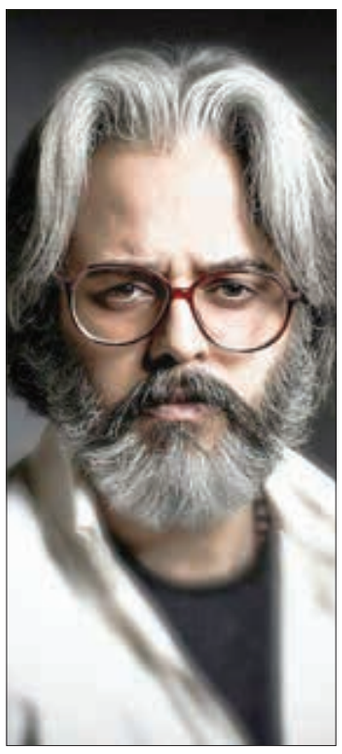

دغدغه این سال‌های او نوشتن و فیلم سازی است. جهان سینمای «داوود خیام» بر مضامین نقادانه اجتماعی استوار و معتقد است، فیلم‌هایش بیشتر از آن که تاریخی یا تخیلی باشد، روایتگر تاریخ امروز مردم و کشورش هستند. حرفی که از سوی مدیران فرهنگی و متولیان جشنواره‌ای ما کمتر گوشی برای شنیدن می‌یابد. با این کارگردان جوان مشهدی به بهانه اکران فیلمش «ماحی» در جشنواره سلامت، درباره دیدگاه‌هایش به فیلم و سینمای کشورمان گفت‌وگو می‌کنیم.

حرکت از بوم نقاشی تا پرده نقره‌ای

در منطقه کوهسنگی شهر مشهد ساکن بودند. از میان سه فرزند پسر خانواده خیام، تنها داوود به راه هنر قدم می‌گذارد و دو برادرش، مشی پدر را به گونه‌ای دیگر در حرفه آتش نشانی دنبال می‌کنند. با این همه خیام معتقد است، استعداد هنری به صورت ارثی در میان اعضای خانواده وجود دارد، تنها بروز و ظهورش در او بیشتر نمایان شده است. به جز بازیگوشی‌های پسرانه دوران کودکی، به نقاشی و طرح زدن روی بوم علاقه خاصی داشته و دارد. به همین واسطه، جنس تصویر را می‌شناسد و آرام‌آرام به سینما علاقه‌مند می‌شود. پرورش این ذوق را بیشتر مدیون استادان هنرستانش می‌داند؛ استادانی همچون مهدی زاده و صفرعلی.

دیپلم سینمایی خود را از هنرستان سوره مشهد دریافت کرده است. او جریان متفاوت دیپلم گرفتنش را در این حوزه چنین تعریف می‌کند: در آن دوران هنرستان سینما در مشهد نبود و برای دنبال کردن رشته‌های هنری باید گرافیک می‌خواندیم تا در دانشگاه، رشته‌های تصویری و نمایشی را ادامه دهیم. طی سال ۱۳۷۶، خانواده من و جمعی از دوستانم بر آن شدند تا درخواستی مبنی بر تاسیس هنرستان ویژه سینما به آموزش و پرورش وقت ارائه کنند که خوشبختانه هنرستان غیرانتفاعی تشکیل شد و گروهی ۴۰ نفره از بچه‌های آن زمان، در رشته سینما دانش آموخته شدیم.

او، بچه‌های آن دوران را جدی و با انگیزه معرفی می‌کند، طوری که مدیر هنرستان در پایان دوره تحصیلی، نمونه اعلام شد و ۱۱ نفر از رشته سینما همزمان در دانشگاه سوره اصفهان پذیرفته شدند. به گفته وی، بیشتر دوستان هم‌دوره‌اش در رشته‌های نویسندگی، بازیگری، کارگردانی یا آهنگ‌سازی در داخل و خارج از کشور، فعال و موفق مشغول کار هستند که از آن میان، ابراهیم ایرج‌زاد، کارگردان «تابستان داغ» و عادل تبریزی با فیلم «اول پاییز» را در زمره دوستانش برمی‌شمرد. وی با ابراز تاسف از تعطیل شدن آن هنرستان، نبود مدرسه سینما را پیش از ورود به دانشگاه یکی از خلاءهای نظام آموزشی امروز مشهد عنوان می‌کند.

او لیسانس کارگردانی سینما را از دانشگاه سینما-تئاتر سوره اصفهان دریافت و از همان زمان، با آثار کوتاه داستانی مانند «آکواریوم» و «راه‌های فرعی» مشق فیلم سازی می‌کند. در ایام دوساله خدمت زیر پرچم هم بیکار نمی‌ماند و با مستندسازی و عکاسی مشغول می‌شود. خیام، فیلم کوتاه «چله» را نخستین گام محکم خود در مسیر ورود به عالم هنر هفتم معرفی می‌کند، اثری که تقدیر و تندیس‌های زیادی را به ارمغان می‌آورد. دریافت جایزه فیلم کوتاه تهران، تقدیر جشن خانه سینما در پنج رشته و جایزه طلایی جشنواره ارمنستان از آن جمله است.

اجازه دیده شدن به «ماحی» ندادند

در ۳۳ سالگی، اولین کار بلند سینمایی خود را با عنوان «ماحی» روی پرده می‌برد و در همین گام، ماجراهای بسیاری را پشت سر می‌گذارد. وی، دلیل غیبتش از بخش نگاه نو جشنواره سی و چهارم فیلم فجر و نیز تخصیص زمان اکران نامناسب به این فیلم را نگاه محافظه‌کارانه مدیران فرهنگی دانست و توضیح داد: «ماحی» به خاطر محتوای مرتبط با مفاسد اقتصادی و لابی‌گری‌ها، با نگاه محافظه‌کارانه روبه‌رو شد و خواستند تا بخش‌هایی از آن را کم کنم. از آن جا که فیلم آسیب می‌دید، ترجیح دادم فیلم در جشنواره نباشد و از من خواستند سکوت کنم. بعد از آن جریان هم با دردسرهای اکران مواجه شدیم؛ از یک طرف، چندین بار زمان نمایش را تغییر دادند تا بالاخره در زمستان روی پرده رفت. از طرفی هم با تحریم حوزه هنری و قانون شورای صنفی در زمان اکران مواجه شدیم. کارگردان «ماحی» دلیل انتخاب نگاه منتقدانه اجتماعی خود را در این اثر این طور بیان می‌کند: مسئله من در فیلم سازی این است که ماجرای فیلمم در دوران معاصر خودم بگذرد تا هم خودم و هم مخاطبانم بیشتر بدانیم در پیرامون‌مان چه می‌گذرد. همین طور سندی است برای آیندگان تا از رویدادهای این برهه تاریخی مطلع شوند.

با تجربه فراز و نشیب‌های «ماحی»، درباره ادامه این رویکرد در آینده فیلم سازی خیام می‌پرسیم که با تاکید می‌گوید: من فیلم ساز تاریخی نیستم که فیلم‌هایم مربوط به سی سال گذشته باشد یا درباره آینده‌ای تخیلی صحبت کنم؛ حتما به ساخت فیلم در جهان معاصر ادامه خواهم داد.

این جشنواره را نمی‌فهمم

خیام از جدیدترین فعالیت سینمایی خود هم این گونه خبر می‌دهد: چند وقتی است در حال نگارش فیلم‌نامه‌ای با درون‌مایه اجتماعی هستم که از «معلق» به «خارپشت» تغییر نام یافته است و امیدوارم تا پایان امسال، آماده شود اما صحبت درباره جزئیات آن را ترجیح می‌دهم به آینده موکول کنم.

وی با بیان این مطلب که دیگر به جشنواره فجر فکر نمی‌کند، ادامه می‌دهد: جشنواره باید آزاد باشد تا همه افکار و جناح‌ها را در خودش نمایان سازد. تا زمانی که سیاست‌های آن تغییر نکند و ساز و کار روشنی نداشته باشد، از حضور در آن اجتناب می‌کنم زیرا در این شرایط، سینماگران تکلیف خودشان را نمی‌دانند.

جشنواره فجر و بهترین خوبی برای نمایش افکار من فیلم ساز است، وقتی قرار است همین فرصت هم از من گرفته شود، دلیلی برای شرکت کردن ندارم. اگر فیلم من از نظر فنی و کارشناسی مشکل و نقصان داشته باشد، پذیرفتنی است، در غیر این صورت من این جشنواره را نمی‌فهمم. ادامه مسیر جشنواره‌ای که تنها آثار را به خاطر انتخاب‌های سلیقه‌ای و محتوایی کنار می‌گذارد، برای سینمای ایران خوب نیست.

ما برون را ننگریم و قال را...

خیام، فیلم سازی را در کشورمان، کاری به شدت فرسایشی می‌خواند و این فضا را چنین تشریح می‌کند: سیاست‌های نانوشته بسیاری در امور فرهنگی و هنری داریم. یک دستگاه پروانه نمایش می‌دهد، یک گروه ممیزی و یک نهاد دیگر هم به هر دلیلی فیلم را تحریم می‌کند. فیلم سازی ما این گونه است که سرمایه‌ها به خطر می‌افتد. سینما آن طوری که از بیرون به آن می‌نگرند، نیست. با فضایی بی‌ثبات، با محوریت حداقلی هنر و اهمیت اندک سواد مرتبط با این حوزه‌ها روبه‌رو هستیم. البته این شرایط، در شهرستان‌ها از جمله شهر مشهد با وجود عقبه پربار فرهنگی، سخت‌تر هم هست. به خاطر همین دشواری‌هاست که برخی از هنرمندان مجبور به مهاجرت از شهر و کشورشان می‌شوند.

یادداشت

فراز جبلی

دبیر کل انجمن صادرکنندگان نمونه

گذر از نگاه جزیره‌ای به صادرات

میلتون فریدمن، اقتصاددان شهیر مکتب شیکاگو، در یکی از مصاحبه‌های خود در اواخر عمرش، مسئله تورم و اقتصاد را به یک بادکنک تشبیه کرد و تأکید داشت، سیاست‌های تک بعدی برای کنترل تورم مانند این است که بخواهیم برای کوچک کردن یک بادکنک از یک سو به آن فشار بیاوریم در حالی که طبیعتا بادکنک از سمت دیگری بزرگ خواهد شد.

در حقیقت مثالی که فریدمن درباره تورم ذکر کرد، به تمامی بخش‌های اقتصاد قابل تعمیم است. ماهیت اقتصاد به گونه‌ای است که تمام بخش‌های آن به یکدیگر مرتبط هستند و مستقیم یا غیرمستقیم از همدیگر تأثیر می‌پذیرند. همین موضوع باعث شده است تا نگاه بخشی و جزیره‌ای به هر مسئله اقتصادی، از ابتدا محکوم به شکست باشد. شاید همین رویکرد اشتباه را بتوان یکی از مهم‌ترین مشکلات اقتصاد ایران دانست که بخش‌های مختلف اقتصاد را به‌خاطر ماهیت خرد آن و بدون در نظر گرفتن نگاه کلان، تحلیل می‌کنیم.

نمونه بارز این مسئله را می‌توان در موضوع صادرات غیرنفتی دید. تحلیل‌ها در زمینه صادرات به ویژه زمانی که به موضوع صادرات یک کالای خاص وارد می‌شویم، معمولا خرد است بدون آن که در نظر بگیریم متغیرهای کلان هم بر این مسئله اثر دارند و هم از این بازار خاص تأثیر می‌پذیرند. حال بیاییم صادرات را یک بار از زاویه اقتصاد کلان ببینیم.

حال صادرات غیرنفتی ایران رو به راه نیست. این مسئله نه امروز و دیروز بلکه دهه‌های متوالی است که تداوم دارد و نه زاییده سیاست‌های یک دولت بلکه به خاطر ساختار اقتصاد ایران است. شاهد این مدعا نیز نسبت صادرات غیرنفتی به GDP (تولید ناخالص داخلی) کشور است. اگر مقایسه‌ای میان این شاخص در ایران با سایر کشورها داشته باشیم، متوجه می‌شویم اقتصاد ایران از نظر ساختاری یک اقتصاد نسبتا بسته محسوب می‌شود. بخشی از این مشکل اتفاقا به این خاطر رخ داده است که تصمیم داشته ایم صادرات را بدون افزایش میزان تجارت و بدون در نظر گرفتن نقش بقیه عوامل بر آن افزایش دهیم.

نگاه جامع به بحث صادرات، این موضوع را به ما گوشزد می‌کند که آثار صادرات نه به‌خاطر سود تجاری بلکه به خاطر تاثیری است که بر بقیه ابعاد اقتصاد کشور دارد. امروز بزرگان اقتصاد به درستی به این نتیجه رسیده‌اند که دو معضل رکود صنایع و بیکاری نیروی کار جوان، به چالش‌های اساسی اقتصاد ایران بدل شده است. این مسئله به مرور زمان و با افزایش تعداد دانش‌آموختگان دانشگاهی جویای کار و خیم‌تر نیز خواهد شد. صادرات از دید تولید به معنی ایجاد تقاضای موثر برای تولیدات است. اتفاقا در مشکل رکود ایران نیز دقیقا همین مسئله تقاضا موثر است. بی‌دلیل نبود که دولت تدبیر و امید، شاه‌بیت برنامه «خروج غیرتورمی از رکود» را در سال ۹۳، مسئله صادرات قرار داد. صادرات در حقیقت فروش یک کالا به کشوری دیگر نیست بلکه در ساختار اقتصاد ایران به معنی فروش خدمات نیروی کار ایرانی است. نگاهی به سیاست‌های اقتصادی دولت در سه دهه گذشته نشان می‌دهد در برهه‌های مختلف، اولویت ایجاد اشتغال به حدی بوده که برخی بنگاه‌های دولتی سود را قربانی اشتغال کرده‌اند. بنگاه‌هایی که صرفه اقتصادی نداشتند با کمک دولت سرپا می‌ماندند تا نیروی کار بیکار نشود. اما این رویکرد در زمان بررسی سیاست‌های صادرات غیرنفتی در پیش گرفته نشد در حالی که هر دو این مسائل به مثابه دو روی یک سکه بودند.

از زاویه دیگری به مسئله صادرات بپردازیم. در دهه‌های گذشته، بحث مدیریت واردات به منظور حمایت از تولید داخلی به شدت مطرح بود بدون آن که در نظر بگیریم ساختار اقتصاد ایران به گونه‌ای است که با مدیریتی صحیح می‌توان صادرات و واردات را هم‌سو کرد. نگاهی به ساختار کالاهای وارداتی ایران نشان می‌دهد در دوره‌های مختلف سهم کالاهای واسطه‌ای و مواد اولیه به مراتب بیشتر از کالاهای نهایی و مصرفی بوده است. این کالاها قرار است در بخش تولید استفاده و محصول‌شان در ادامه وارد چرخه صادرات شود. حتی کالای مصرفی وارداتی هم نافی صادرات نیست بلکه فرصتی برای تولید کالاهایی با مزیت رقابتی بیشتر در مقابل تولید کالاهایی است که در آن‌ها مزیتی نداریم.

در یک کلام صادرات را نباید به شکل یک جزیره دید. اقتصاد کشور از صدها گزینه تشکیل شده است که همگی بر موضوع صادرات اثر دارند و از آن تاثیر می‌پذیرند. با نگاهی به تحلیل‌های صاحب نظران اقتصادی در عرصه صادرات در می‌یابیم نگاه‌ها امروز بیشتر متوجه نرخ ارز است اما نرخ ارز تنها بخش کوچکی از مسئله به شمار می‌آید. اگر قبول کنیم تصمیم داریم از اقتصاد دولتی به سمت اقتصاد آزاد حرکت کنیم، نرخ ارز خود تابعی از وضعیت صادرات می‌شود. تا یک دهه قبل حدود ۸۰ درصد ارز کشور توسط دولت وارد می‌شد و در مقابل، شاهد همین میزان مصرف ارز توسط دولت بودیم. در چنین شرایطی اصولا تعیین نرخ ارز در بازار معنی نداشت و نرخ ارز به صورت دستوری تعیین می‌شد. اما امروز به واسطه رشد صادرات غیرنفتی وضعیت تا حد زیادی تعدیل شده است. به جای این که بر مسئله نرخ ارز تأکید کنیم، لازم است بر تغییر نگاه به مسئله صادرات پافشاری کنیم. اقتصاد یک چرخه است و در صورتی که به این نتیجه رسیده ایم که صادرات اولویت اول اقتصاد ایران است، چاره‌ای نداریم جز آن که اقتصاد را بر پایه صادرات بازتعریف کنیم.

بریده کتاب

بی‌شک با تو بارها و بارها خواهم خندید. می‌دانم این‌قدر سر به هوا هستی و شاید بزرگوار که حتی یادت نمی‌آید یک روز قسم خوردم دیگر بی‌تو نخندم. وقتی حرفی می‌زنم، مثل آن روزی که قسم خوردم دیگر محال است بی‌تو بخندم، واقعا فکر می‌کنم دارم یقینی‌ترین حقیقت عالم را می‌گویم... یادت می‌آید؟ روز بعد از آن شب بود.

درست‌تر بگویم شب بعد از آن شب بود. همان شبی که به‌قول تو، هر دو با هم ناگهان بزرگ شدیم. اگر بخواهم رمانتیک شوم، زیادی رمانتیک شوم، باید بگویم گاهی که دست از شوخی برمی‌داشتی و جدی حرف می‌زدی، کلمه‌ها یک طور دیگر می‌شدند...

شب ممکن- محمدحسن شهسواری

مشهد #Mashhad

شهر و استان در شبکه‌های اجتماعی

حسن ریوندی کمدین خراسانی، ویدئوی کوتاه و بامزه‌ای را از ملاقاتش با حسن قاضی زاده‌ها شمی و زیر بهداشت در صفحه شخصی خود منتشر کرد. او در توضیح این فیلم کوتاه نوشت: «تو آسانسور یه سوال از وزیر بهداشت کردم، جوری تو چشام نگاه کرد، یه لحظه آرزو کردم کاش آسانسور سقوط می‌کرد.»
او در ادامه از آقای وزیر درباره اهمیت خنده در جامعه پرسید که قاضی‌زاده هم با لبخندی گفت: مردم و جامعه ما خیلی به خنده و شادی نیاز دارند.
او همچنین از کسانی که لبخند را بر لبان مردم می‌نشانند، تقدیر کرد.

منصور ضابطیان که به بهانه مراسم امضای کتابش به مشهد سفر کرده است، صفحه اینستاگرامش را با این عکس از گوشه و کنار حرم رضوی به‌روز کرد.

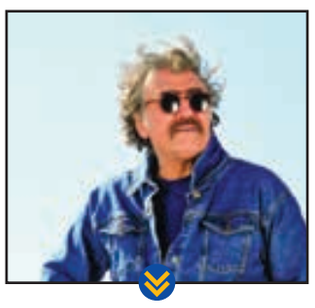

رضا تو کلی، بازیگر در گفت‌وگو با «بانی فیلم»، درباره آخرین فعالیت خود در حوزه تصویر گفت: هم‌اکنون سر کار سریال «سر دلبران» به کارگردانی حسین لطیفی هستم که در آن بازیگرانی چون برزو ارجمند، شهرام عبدلی، فرهاد قائمیان و... حضور دارند. وی با انتقاد از نوعی نابه‌سامانی در فضای تولید آثار هنری بیان کرد: در کل باید پنهان کاری‌ها را کنار بگذاریم، چرا که گاهی پیش می‌آید در این فضاها به خاطر پارتی و روابطی که وجود دارد، یک بازیگر مدت‌ها از دنیای تصویر محروم می‌شود. این اتفاقی است که گریبان گیر خیلی از بازیگران شده است و باید به حال آن فکری کرد تا با این حد از تبعیض مواجه نباشیم.

بازار روز

منبع: سازمان صنعت، معدن و تجارت خراسان رضوی

کالا	قیمت(تومان)	واحد
گوجه فرنگی	۱۵۰۰	کیلوگرم
سیب زمینی	۱۵۰۰	کیلوگرم
پیاز زرد	۲۰۰۰	کیلوگرم
عدس کانادایی	۵۲۰۰	کیلوگرم
لوبیا قرمز	۸۲۰۰	کیلوگرم
برنج پاکستانی درجه یک	۷۱۰۰	کیلوگرم
روغن نباتی ذرت	۲۵۵۰۰	حلب ۴/۵ بدون پالم
روغن مایع	۵۳۰۰	بطری ۸۱۰ گرمی
مرغ گرم	۷۵۰۰	کیلوگرم
گوشت گوسفندی(لاشه)	۳۷۵۰۰	کیلوگرم
گوشت گوسفندی (ران بی چربی)	۴۸۰۰۰	کیلوگرم

آگهی دعوت مجمع عمومی فوق العاده شرکت تعاونی مسکن مهر کارآفرینان شهرک صنعتی توس کد ۸۶

تاریخ انتشار :۱۳۹۶/۰۶/۰۷

جلسه مجمع نوبت اول در ساعت ۹:۰۰ صبح روز یکشنبه مورخ ۱۳۹۶/۰۶/۱۹ درمحل بلوار فردوسی ثمانه ۵ پلاک ۷۸ تشکیل می شود لطفا حضور بهم رسانید
از کلیه اعضا که مایل به واگذاری وکالت به غیر می باشند با حضور وکیل وموکل دعوت می گرددر در ساعت اداری پس از انتشار آگهی تا تاریخ ۱۳۹۶/۰۶/۱۴ به آدرس دفتر در گلبهار ضمن مراجعه ، مدارک خود را تسلیم هیئت مدیره نمایند (هرعضو سه وکالت وسه رای – غیرعضو یک وکالت و یک رای)

دستور جلسه :

۱ – تمدید مدت فعالیت
۲ – تصویب اساسنامه جدید

هیأت مدیره شرکت تعاونی مسکن کارآفرینان شهرک صنعتی توس

د/۹۶۱۱۷۴۸۵

لطفاً پیگیری کنید
خبرنگار شهروند
۰۹۳۹-۳۳۳۳۰۲۷
@khorasanerazavi